

no za trg dela pa je, da se postopek zaključi v obliki javno veljavne listine, certifikata o nacionalni poklicni kvalifikaciji.

Še vedno pa, kljub rešitvam, ki jih je ponudil sistem nacionalnih poklicnih kvalifikacij, ostaja odprto vprašanje, kako omogočiti priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja za pridobitev formalne izobrazbe.

Hozjan (2010: 10) meni, da se v slovenskem izobraževalnem prostoru srečujemo s pomanjkljivostmi pri uvajanju procesov vrednotenja in priznavanja rezultatov neformalnega in priložnostnega učenja, predvsem zaradi zgodovinske navezanosti razvijanja kompetenc na formalni sistem izobraževanja. Je pa priznavanje rezultatov neformalnega učenja v Sloveniji vključeno v vse ravni izobraževalnega sistema. Namen priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja v izobraževalnem sistemu pa ni povsod enak in se pomembno razlikuje glede na različne stopnje izobraževanja (Hozjan, 2010: 105).

V Sloveniji sta se uveljavili predvsem dve zakonsko urejeni poti oziroma dva temeljna namena priznavanja neformalno pridobljenega znanja, in sicer za nadaljnje vključevanje v formalno izobraževanje (nadaljevanje prekinjenega izobraževanja ali nadaljevanje na višji stopnji, sprememba smeri izobraževanja idr.) in za priznavanje poklicne usposobljenosti (sistem nacionalnih poklicnih kvalifikacij) na trgu dela. Redkeje pa se priznava na željo posameznika z namenom, da si na pregleden način pridobi vpogled v to, katera znanja, spretnosti in kompetence že poseduje. Dokumentirano in ovrednoteno znanje v tem primeru lahko predstavlja celovito informacijo različnim zainteresiranim uporabnikom (samemu posamezniku, delodajalcem, izobraževalni ustanovi...). (Žnidarič, 2012: 5)

Ne glede na različne namene priznavanja predhodno pridobljenega znanja pa je temeljni cilj vseh, da se da priznanje temu, kar posameznik že ve in je zmožen narediti, pri čemer ni pomembno, ali je bilo to znanje doseženo formalno, neformalno ali priložnostno. S tem se lahko skrajša čas, potreben za pridobitev določene izobrazbe ali kvalifikacije, kar je zagotovo tudi motivacijski dejavnik za vključevanje v nadaljnje ali dodatno izobraževanje in usposabljanje. Če posameznik izkaže obvladovanje določenega znanja in spretnosti, je to treba izkoristiti kot priložnost za kakovostno pridobivanje novega znanja in spretnosti. Ne gre samo za pridobivanje novih splošnih, strokovnih in praktičnih znanj, temveč tudi za pridobivanje ključnih kompetenc, ki so temelj za avtonomno delovanje posameznika v sodobnem svetu in ki podpirajo načelo vseživljenjskega učenja.